

ZALECENIE RADY**z dnia 20 lipca 2020 r.****w sprawie krajowego programu reform Francji na 2020 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Francję programu stabilności na 2020 r.**

(2020/C 282/10)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 grudnia 2019 r. Komisja przyjęła roczną strategię zrównoważonego wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2020 r. Uwzględniła ona w należytym stopniu Europejski filar praw socjalnych proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. W dniu 17 grudnia 2019 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Francję jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro.
- (2) Sprawozdanie krajowe 2020 dotyczące Francji zostało opublikowane w dniu 26 lutego 2020 r. Zawiera ono ocenę postępów Francji w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych przez Radę w dniu 9 lipca 2019 r. ⁽³⁾ (zwanych dalej „zaleceniami z 2019 r.”), działań następczych podjętych w związku z zaleceniami z poprzednich lat, a także postępów Francji w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”. Sprawozdanie to objęło również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, której wyniki także opublikowano w dniu 26 lutego 2020 r. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że we Francji występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. Zakłócenia te dotyczyły w szczególności wysokiego długu publicznego oraz słabej dynamiki konkurencyjności w kontekście niskiego wzrostu wydajności. Związane z tym ryzyko ma wymiar transgraniczny.
- (3) W dniu 11 marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia oficjalnie uznała epidemię COVID-19 za globalną pandemię. Stanowi ona poważne zagrożenie w zakresie zdrowia publicznego dla obywateli, społeczeństw i gospodarek. Znacznie obciąża krajowe systemy ochrony zdrowia, zakłóca globalne łańcuchy dostaw, powoduje wahania na rynkach finansowych, wywołuje wstrząsy popytu konsumpcyjnego oraz negatywne efekty w różnych sektorach. Stwarza zagrożenie dla zatrudnienia i dochodów obywateli oraz dla działalności przedsiębiorstw. Spowodowała silny

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. C 301 z 5.9.2019, s. 55.

wstrząs gospodarczy, który już teraz wywołuje w Unii poważne konsekwencje. W dniu 13 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat wzywający do skoordynowanej reakcji gospodarczej na kryzys, obejmującej wszystkie podmioty na poziomie krajowym i unijnym.

- (4) Kilka państw członkowskich ogłosiło stan nadzwyczajny lub wprowadziło środki nadzwyczajne. Wszelkie tego typu środki powinny być ściśle proporcjonalne, konieczne, ograniczone w czasie i zgodne ze standardami europejskimi i międzynarodowymi. Powinny one podlegać nadzorowi demokratycznemu i niezależnej kontroli sądowej.
- (5) W dniu 20 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie uruchomienia ogólnej klauzuli korekcyjnej w ramach paktu stabilności i wzrostu. Ogólna klauzula korekcyjna określona w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 3, art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 oraz w art. 3 ust. 5 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97⁽⁴⁾ ułatwia koordynację polityk budżetowych w czasie poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej. W swoim komunikacie z dnia 20 marca 2020 r. Komisja uznała, że w świetle spodziewanego poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej w związku z pandemią COVID-19 spełnione zostały warunki uruchomienia tej ogólnej klauzuli korekcyjnej, oraz zwróciła się do Rady o zatwierdzenie tego stwierdzenia. W dniu 23 marca 2020 r. ministrowie finansów państw członkowskich zgodzili się z oceną Komisji. Uzgodnili, że poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej wymaga zdecydowanej, ambitnej i skoordynowanej reakcji. Uruchomienie ogólnej klauzuli korekcyjnej pozwala na czasowe odstępstwo od ścieżki dostosowawczej prowadzącej do średniookresowego celu budżetowego, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności fiskalnej w średnim okresie. W przypadku części naprawczej Rada może również zdecydować, na podstawie zalecenia Komisji, o przyjęciu zmienionego kursu polityki fiskalnej. Ogólna klauzula korekcyjna nie zawieszają procedur paktu stabilności i wzrostu. Pozwala ona państwom członkowskim na odstąpienie od wymogów budżetowych, które miałyby zastosowanie w normalnych warunkach, a jednocześnie umożliwia Komisji i Radzie wprowadzenie koniecznych środków koordynacji polityki w ramach paktu stabilności i wzrostu.
- (6) Potrzebne są stałe działania, aby ograniczyć i kontrolować rozprzestrzenianie się pandemii COVID-19, wzmocnić odporność krajowych systemów ochrony zdrowia, złagodzić skutki społeczno-ekonomiczne pandemii za pomocą środków wspierających przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe oraz zapewnić odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy w celu wznowienia działalności gospodarczej. Unia powinna w pełni wykorzystywać różne dostępne jej narzędzia, aby wspierać wysiłki państw członkowskich w tych obszarach. Jednocześnie państwa członkowskie i Unia powinny wspólnie przygotowywać środki konieczne do przywrócenia normalnego funkcjonowania naszych społeczeństw i gospodarek oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, uwzględniając między innymi transformację ekologiczną i cyfrową oraz wyciągając wnioski z kryzysu.
- (7) Kryzys związany z COVID-19 uwypuklił elastyczność, jaką zapewnia rynek wewnętrzny, umożliwiając dostosowanie się do nadzwyczajnych sytuacji. Aby jednak zapewnić szybkie i sprawne przejście do etapu odbudowy gospodarki oraz przywrócenia swobodnego przepływu towarów, usług i pracowników, należy znieść środki wyjątkowe utrudniające normalne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, gdy tylko przestaną one być konieczne. Obecny kryzys pokazał, że sektor ochrony zdrowia musi dysponować planami gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej. Kluczowymi elementami koniecznymi do opracowania szerzej zakrojonych planów gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej są między innymi ulepszone strategie zakupów, zdywersyfikowane łańcuchy dostaw oraz rezerwy strategiczne podstawowych produktów i materiałów.
- (8) Prawodawca Unii już znowelizował odpowiednie uregulowania, przyjmując rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460⁽⁵⁾ oraz (UE) 2020/558⁽⁶⁾, aby umożliwić państwom członkowskim uruchomienie wszystkich niewykorzystanych zasobów z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu przeciwdziałania nadzwyczajnym skutkom pandemii COVID-19. Zmiany te zapewnią dodatkową elastyczność oraz uproszą i usprawnią procedury. Aby zmniejszyć presję na przepływy środków pieniężnych, państwom członkowskim umożliwiono również skorzystanie w roku obrachunkowym 2020–2021 ze stopy współfinansowania z budżetu Unii w wysokości 100 %. Zachęca się Francję do pełnego wykorzystania tych możliwości w celu wspierania najbardziej dotkniętych osób i sektorów.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 1).

- (9) Społeczno-ekonomiczne skutki pandemii COVID-19 najprawdopodobniej będą rozkładać się nierównomiernie w poszczególnych regionach ze względu na różne modele specjalizacji. Dotyczy to w szczególności regionów, które w znacznym stopniu zależą od turystyki (takie jak regiony najbardziej oddalone) oraz – ogólniej rzecz biorąc – od działalności gospodarczej opartej na bezpośrednim kontakcie z klientem. Pociąga to za sobą znaczne ryzyko pogłębienia się dysproporcji regionalnych i terytorialnych we Francji, co dodatkowo pogarsza obserwowaną już tendencję stopniowego narastania dysproporcji między regionem stołecznym, dużymi miastami a resztą kraju, między obszarami miejskimi i wiejskimi oraz Francją metropolitalną a regionami najbardziej oddalonymi. Obecna sytuacja, która grozi również przejściowym cofnięciem procesu konwergencji między państwami członkowskimi, wymaga ukierunkowanych działań politycznych.
- (10) W dniu 7 maja 2020 r. Francja przedłożyła swój krajowy program reform na 2020 r., a w dniu 30 kwietnia 2020 r. – program stabilności na 2020 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (11) Francja jest obecnie objęta częścią zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu oraz przejściowo podlega regule dotyczącej zadłużenia. W dniu 13 lipca 2018 r. Rada zaleciła Francji zapewnienie, by nominalna stopa wzrostu publicznych wydatków pierwotnych netto ⁽⁷⁾ nie przekroczyła 1,4 % w 2019 r., co odpowiadałoby rocznej korekcie strukturalnej wynoszącej 0,6 % produktu krajowego brutto (PKB). Ogólna ocena Komisji potwierdza znaczne odchylenie od zalecanej ścieżki dostosowania prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w 2019 r. i w latach 2018 i 2019 w ujęciu łącznym. Jest to istotny czynnik w sprawozdaniu Komisji przygotowanym zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu, dotyczącym oceny przestrzegania przez Francję kryterium długu w 2019 r.
- (12) W programie stabilności na 2020 r. rząd planuje pogorszenie salda nominalnego z deficytu na poziomie 3,0 % PKB w 2019 r. w kierunku deficytu w wysokości 9,0 % PKB w 2020 r. W programie stabilności na 2020 r. przewiduje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB, po stabilizacji w 2019 r. na poziomie 98,1 % PKB, wzrośnie w 2020 r. do 115,2 %. Na perspektywy makroekonomiczne i fiskalne wpływa duża niepewność spowodowana pandemią COVID-19.
- (13) W odpowiedzi na pandemię COVID-19 oraz w ramach skoordynowanego unijnego podejścia Francja przyjęła w odpowiednim czasie środki budżetowe mające na celu zwiększenie zdolności swojego systemu ochrony zdrowia, powstrzymanie pandemii oraz pomoc tym osobom i sektorom, które zostały szczególnie nią dotknięte. W programie stabilności na 2020 r. wskazano, że wspomniane środki budżetowe stanowią 1,9 % PKB. Obejmują one: finansowanie programu zatrudnienia w zmniejszonym wymiarze czasu pracy (1,1 % PKB); dodatkowe wydatki na wzmocnienie usług opieki zdrowotnej, pokrycie ulg w składkach z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego i na wynagrodzenia personelu medycznego (0,4 % PKB), a także utworzenie funduszu solidarności w celu udzielenia bezpośredniego wsparcia małym i bardzo małym przedsiębiorstwom oraz osobom samozatrudnionym (0,3 % PKB). Ponadto Francja zapowiedziała środki, które wprawdzie nie mają bezpośredniego wpływu na budżet, ale przyczynią się do wsparcia płynności przedsiębiorstw. Wartość tych środków oszacowano w programie stabilności na 2020 r. na 17 % PKB. Środki te obejmują odroczenie płatności podatków i obciążeń socjalnych dla przedsiębiorstw; przyspieszony zwrot VAT i z tytułu ulgi podatkowej; utworzenie specjalnej rezerwy na bezpośrednie wsparcie dla przedsiębiorstw strategicznych przy pomocy inwestycji kapitałowych (3,1 % PKB) i gwarancji kredytowych (13,9 % PKB). Ogólnie rzecz biorąc, działania podjęte przez Francję są zgodne z wytycznymi określonymi w komunikacie Komisji z dnia 13 marca 2020 r. Pełne wdrożenie środków nadzwyczajnych i wspierających środków fiskalnych, a następnie przeorientowanie polityk fiskalnych na osiągnięcie ostrożnej sytuacji fiskalnej w średnim terminie, kiedy pozwolą na to warunki ekonomiczne, przyczyni się do ochrony stabilności fiskalnej w średnim terminie.
- (14) Według prognozy Komisji z wiosny 2020 r. przy założeniu niezmiennego kursu polityki saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych Francji w 2020 r. wyniesie -9,9 % PKB, a w 2021 r. osiągnie -4,0 % PKB. Prognozuje się, że wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie poziom 116,5 % PKB w 2020 r. i 111,9 % w 2021 r.
- (15) W dniu 20 maja 2020 r. Komisja opublikowała sprawozdanie sporządzone zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu w związku z nieprzebrnięciem przez Francję reguły dotyczącej zadłużenia w 2019 r. oraz planowanym przekroczeniem w 2020 r. prognozy deficytu wynoszącego 3 % PKB. Ogólnie rzecz biorąc, analiza Komisji wskazuje, że kryteria deficytu i długu określone w Traktacie i rozporządzeniu (WE) nr 1467/97 nie zostały spełnione.

⁽⁷⁾ Publiczne wydatki pierwotne netto to wydatki publiczne ogółem z wyłączeniem wydatków z tytułu odsetek, wydatków na programy unijne w pełni równoważonych dochodami z funduszy unijnych oraz niedyskrecjonalnych zmian w wydatkach na zasiłki dla bezrobotnych. Nakłady brutto na środki trwałe finansowane z zasobów krajowych rozkłada się na okres czterech lat. Uwzględnia się dyskrecjonalne środki po stronie dochodów lub prawnie przewidziany wzrost dochodów. Działania jednorazowe, zarówno po stronie dochodów, jak i wydatków, są saldowane.

- (16) Francuski system ochrony zdrowia jest skuteczny i osiąga dobre wyniki. Kryzys związany z COVID-19 uwypuklił jednak niedociągnięcia w jego przygotowaniu do radzenia sobie w obliczu pandemii. Obejmują one: a) trudności w zapewnieniu odpowiedniej dostępności personelu medycznego, kluczowych dostaw i środków ochrony osobistej oraz b) utajone problemy strukturalne. Jeżeli chodzi o pierwsze z niedociągnięć, Francja uruchomiła swoją rezerwę personelu medycznego i paramedycznego, w tym studentów medycyny i emerytowanych lekarzy i pielęgniarek, oraz sprzętu medycznego i paramedycznego. Wyzwaniem pozostaje koordynacja działań we wszystkich segmentach systemu ochrony zdrowia. Jeżeli chodzi o drugie z niedociągnięć, problemy te wynikają z braku inwestycji w infrastrukturę fizyczną i zasoby ludzkie, ograniczonego dostosowania organizacji usług oraz niedostatecznej koordynacji między podmiotami prywatnymi i publicznymi. Ze względu na utrzymujące się różnice regionalne w niektórych regionach wyzwania te są jeszcze większe. Na przykład pomimo tego, że odsetek praktykujących lekarzy plasuje się na poziomie średniej unijnej, około 18 % ludności Francji mieszka na obszarach, gdzie dostęp do lekarza podstawowej opieki zdrowotnej jest ograniczony. Konieczne są dalsze zdecydowane wysiłki na rzecz cyfryzacji świadczeń zdrowotnych, co jest podstawą rządowej strategii przekształcenia systemu ochrony zdrowia. Kryzys związany z COVID-19 pokazuje, że w czasach pandemii ważne jest lepsze wykorzystanie e-zdrowia, a zwłaszcza telemedycyny.
- (17) Kryzys ten negatywnie wpływa na warunki społeczne i warunki panujące na rynku pracy we Francji. Pomimo wprowadzenia środków łagodzących stopa bezrobocia – zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2020 r. – wzrośnie do poziomu 10,1 % w 2020 r., a następnie spadnie do poziomu 9,7 % w 2021 r. Środki te obejmują zmianę i rozszerzenie mechanizmu obniżonego wymiaru czasu pracy, tymczasowe przedłużenie praw przysługujących osobom poszukującym pracy, a także środki przyjęte w celu wspierania przedsiębiorstw i pracowników oraz zapewnienia funkcjonowania służb publicznych i systemu ochrony zdrowia. Problemem pozostaje utrzymująca się segmentacja rynku pracy. W 2019 r. około dwóch trzecich nowych pracowników zatrudniono na podstawie umów krótkoterminowych na okres krótszy niż jeden miesiąc. Odsetek przechodzących z umów krótkoterminowych do umów na czas nieokreślony jest jednym z najniższych w Unii. Celem niedawnej reformy systemu świadczeń dla bezrobotnych (*Unédic*) było zwiększenie stabilności finansowej systemu oraz rozwiązanie problemu segmentacji, jednak ze względu na kryzys związany z COVID-19 niektóre elementy reformy dotyczące przyznawania świadczeń wstrzymano. W świetle pogorszonych warunków ważne jest, aby dostęp do świadczeń dla bezrobotnych oraz aktywne wspieranie zatrudnienia zostało zapewnione wszystkim osobom poszukującym pracy, niezależnie od poprzedniego statusu zatrudnienia. Aby zaradzić niedopasowaniu umiejętności i zwiększyć odporność rynku pracy, należy nadal wspierać przesunięcia siły roboczej między sektorami. Przed wybuchem pandemii COVID-19 pracodawcy coraz częściej sygnalizowali trudności w znalezieniu odpowiednich kandydatów, wskazując na potrzebę wspierania podnoszenia i zmiany kwalifikacji. Na przykład podczas gdy w sektorze technologii informacyjnych niedobór wykwalifikowanej siły roboczej jest szczególnie odczuwalny, absolwenci w tej dziedzinie stanowią jedynie 3,5 % całkowitej liczby absolwentów szkół wyższych.
- (18) W kontekście kryzysu związanego z COVID-19 jest szczególnie ważne, aby zapewnić funkcjonowanie infrastruktury krytycznej i swobodny obrót towarami na jednolitym rynku oraz – we współpracy z państwami sąsiadującymi – monitorować i zapewnić prawidłowe funkcjonowanie łańcuchów dostaw. W tym celu znoszenie wprowadzonych podczas kryzysu związanego z COVID-19 ograniczeń wywozowych na niektóre produkty lecznicze przyczyni się do zaspokojenia potrzeb obywateli w całej Unii w sposób spójny i w duchu solidarności, pozwoli uniknąć ryzyka niedoborów i zakłóceń w łańcuchach dostaw, a ostatecznie utoruje drogę do udanej, skoordynowanej na szczeblu Unii, strategii wyjścia z pandemii COVID-19.
- (19) Francja przyjęła wiele programów, aby wspierać płynność przedsiębiorstw, w tym na podstawie tymczasowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 ^(*). Skuteczne i efektywne wdrażanie takich programów ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, by przedsiębiorstwa, zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), odniosły z nich korzyści. W procesie opracowywania i realizacji tych działań należy wziąć pod uwagę odporność sektora bankowego.
- (20) Ogólne otoczenie biznesowe we Francji poprawiło się, ale Francja musi kontynuować wysiłki na rzecz uproszczenia systemu podatkowego i zmniejszenia obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw, zwłaszcza jeśli chce wspierać rzeczywistą odbudowę gospodarki w średnim terminie. Przykładowo, zgodnie z oceną Komisji, którą potwierdziły wskaźniki OECD dotyczące poziomu regulacji rynku produktów z 2018 r., pomimo poczynionych postępów i przyjęcia szeregu środków w sektorze usług, ograniczenia regulacyjne we Francji są nadal większe w porównaniu z innymi państwami członkowskimi, w szczególności w zakresie usług dla przedsiębiorstw, z których wiele to zawody regulowane, oraz w handlu detalicznym. Sektor usług, jako jeden z sektorów najbardziej dotkniętych kryzysem związanym z COVID-19, będzie odgrywał ważną rolę w wychodzeniu z niego i w odbudowie. Zmiana wymogów w zakresie dostępu do działalności usługowej i jej wykonywania pobudziłaby innowacje, konkurencję i mobilność zawodową, co miałyby ogólnie pozytywny wpływ na gospodarkę. Elastyczność regulacyjna mogłaby również wzmocnić ożywienie działalności w zakresie handlu detalicznego po pandemii COVID-19.

(*) Dz.U. C 911 z 20.3.2020, s. 1.

- (21) W celu wspierania odbudowy gospodarki ważne będzie przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, m.in. w drodze odpowiednich reform. Mogłyby to być obszary wskazane w priorytetach w ramach Europejskiego Zielonego Ładu, w szczególności w zakresie niskoemisyjnych inicjatyw dotyczących transportu, energii ze źródeł odnawialnych i renowacji budynków. Wraz z cyfrową transformacją gospodarki mogłyby to pomóc w krótkoterminowym pobudzeniu ożywienia gospodarczego i w perspektywie średnioterminowej po zakończeniu kryzysu związanego z COVID-19 oraz wejściu Francji w perspektywie długoterminowej na ścieżkę zrównoważoności i neutralności dla klimatu, przy jednoczesnym promowaniu wiodącej pozycji technologicznej. Prace przygotowawcze dotyczące środków na rzecz odbudowy gospodarki mogą opierać się na krajowym planie Francji w dziedzinie energii i klimatu, projektach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz planach rozwoju infrastruktury. Dalsze inwestycje w infrastrukturę energetyczną, w tym w połączenia elektroenergetyczne, przyczyniłyby się do większej integracji wewnętrznego rynku energii Unii, przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencji i ułatwieniu wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych. Programowanie przewidzianego we wniosku Komisji Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji na lata 2021–2027 mogłyby pomóc Francji sprostać niektórym wyzwaniom związanym z przejściem na gospodarkę neutralną dla klimatu, w szczególności na terytoriach objętych załącznikiem D do sprawozdania krajowego 2020. Pozwoliłoby to Francji optymalnie wykorzystać ten fundusz.
- (22) Okres izolacji udowodnił, że cyfryzacja ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania dostępu do usług administracji publicznej, usług edukacyjnych i medycznych oraz dla podtrzymania działalności gospodarczej – przez telepracę i handel elektroniczny. W perspektywie średnioterminowej cyfryzacja stwarza dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, większe możliwości wyjścia z kryzysu i rozwoju, ułatwia im bowiem kontakty z większą liczbą potencjalnych klientów, poprawia efektywność procesów produkcji oraz zapewnia zachęty do innowacji. Inwestycje w cyfryzację obejmują zapewnienie odpowiedniej infrastruktury, poprawę na szerszą skalę umiejętności cyfrowych ludności, a w szczególności ludności czynnej zawodowo. Jeżeli chodzi o obszary miejskie, wydaje się, że wdrożenie krajowego planu Francji budowy szybkich łączy szerokopasmowych (*Plan France Très Haut Débit*) przebiega zgodnie z planem. Na innych obszarach utrzymują się jednak bardzo znaczne różnice w zakresie dostępu do sieci o bardzo dużej szybkości transmisji.
- (23) Francja posiada solidną bazę badawczą i potencjał badawczy do podjęcia konkretnych działań w zakresie badań naukowych i innowacji w reakcji na kryzys związany z COVID-19, w tym opracowania szczepionek i leków. W związku z kryzysem związanym z COVID-19 i w kontekście jego następstw konieczna jest zacieśniona współpraca między sektorem publicznym i prywatnym w dziedzinie badań naukowych i innowacji. Jak zauważyła francuska Krajowa Rada ds. Produktowności, inwestycje w badania naukowe i innowacje mogłyby podnieść wydajność w perspektywie średnioterminowej. Są one również potrzebne w sektorach przyczyniających się do wzrostu gospodarczego, aby umożliwić przedsiębiorstwom wykorzystanie możliwości oferowanych przez transformację europejskiej gospodarki.
- (24) Podczas gdy zalecenia zawarte w niniejszym zaleceniu (zwane dalej „zaleceniami z 2020 r.”) koncentrują się na łagodzeniu społeczno-gospodarczych skutków pandemii COVID-19 i ułatwianiu odbudowy gospodarki, zalecenia z 2019 r. obejmowały również reformy, które są niezbędne do podjęcia średnio- i długoterminowych wyzwań strukturalnych. Zalecenia z 2019 r. pozostają aktualne i będą nadal monitorowane w ramach kolejnego europejskiego semestru w przyszłym roku. Obejmuje to zalecenia z 2019 r. dotyczące polityk gospodarczych związanych z inwestycjami. Wszystkie zalecenia z 2019 r. powinny być uwzględniane przy strategicznym programowaniu finansowania w ramach polityki spójności w okresie po 2020 r., w tym na potrzeby środków łączących i strategii wyjścia wdrażanych w odpowiedzi na obecny kryzys.
- (25) Europejski semestr zapewnia ramy stałej koordynacji polityki gospodarczej i zatrudnienia w Unii, co może przyczynić się do osiągnięcia gospodarki zrównoważonej. W swoich krajowych programach reform na 2020 r. państwa członkowskie podsumowały postępy w realizacji określonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych celów zrównoważonego rozwoju. Poprzez zapewnienie pełnej realizacji zaleceń z 2020 r. Francja przyczyni się do postępów w realizacji celów zrównoważonego rozwoju oraz do wspólnych wysiłków na rzecz zapewnienia konkurencyjnej zrównoważoności w Unii.
- (26) Zasadnicze znaczenie dla szybkiego zniwelowania skutków gospodarczych pandemii COVID-19 ma ścisła koordynacja między gospodarkami w unii gospodarczej i walutowej. Jako państwo członkowskie, którego walutą jest euro, Francja powinna – uwzględniając wskazówki polityczne Eurogrupy – zapewnić, aby jej polityka była spójna z zaleceniami dla strefy euro na 2020 r. i skoordynowana z polityką innych państw członkowskich, których walutą jest euro.
- (27) W ramach europejskiego semestru 2020 Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Francji, a następnie opublikowała ją w sprawozdaniu krajowym 2020. Komisja oceniła również program stabilności na 2020 r. i krajowy program reform na 2020 r. oraz działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Francji w poprzednich latach. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki

fiskalnej i społeczno-gospodarczej we Francji, ale także ich zgodność z unijnymi przepisami i wytycznymi, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie opracowanego na szczeblu unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.

- (28) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności na 2020 r., a jej opinia ⁽⁹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.
- (29) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform na 2020 r. i program stabilności na 2020 r. W zaleceniach z 2020 r. uwzględniono fakt, że w ramach dążenia do korekty zakłóceń równowagi należy w pierwszej kolejności stawić czoła pandemii COVID-19 i sprzyjać odbudowie gospodarki. Zalecenia z 2020 r. odnoszące się bezpośrednio do zakłóceń równowagi makroekonomicznej stwierdzonych przez Komisję na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1, 3 i 4,

NINIEJSZYM ZALECA Francji w latach 2020 i 2021:

1. Podjęcie wszelkich działań, zgodnie z ogólną klauzulą korekcyjną w ramach paktu stabilności i wzrostu, niezbędnych do skutecznego zaradzenia pandemii COVID-19 i do wspomżenia gospodarki, a następnie wsparcia jej odbudowy. Gdy pozwolą na to warunki ekonomiczne – prowadzenie polityk fiskalnych mających na celu osiągnięcie ostrożnej sytuacji fiskalnej w średnim terminie i zapewnienie długookresowej zdolności do obsługi długu, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji. Wzmocnienie odporności systemu ochrony zdrowia poprzez zapewnienie odpowiednich dostaw kluczowych produktów medycznych i zrównoważonego rozmieszczenia personelu medycznego, oraz przez inwestycje w e-zdrowie.
2. Złagodzenie skutków dla zatrudnienia i skutków socjalnych kryzysu związanego z COVID-19, w tym przez promowanie umiejętności i aktywne wsparcie wszystkich osób poszukujących pracy.
3. Zapewnienie skutecznego wdrożenia środków wspierających płynność przedsiębiorstw, w szczególności MŚP. Przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, aby wspierać odbudowę gospodarki. Ukierunkowanie inwestycji na transformację ekologiczną i cyfrową, w szczególności na zrównoważony transport, czyste i wydajne wytwarzanie i wykorzystywanie energii oraz infrastrukturę cyfrową, a także badania naukowe i innowacje.
4. Dalsze poprawienie otoczenia regulacyjnego, zmniejszenie obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw oraz uproszczenie systemu podatkowego.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
J. KLOECKNER
Przewodnicząca

⁽⁹⁾ Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.